

Forholdet mellem 'Aqidah og Handlinger

Bismillahir Rahmanir Raheem

En 'Aqidah er den fundamentale verdensanskuelse, som mennesket har om mennesket, livet, og universet omkring sig. Den udgør et fundament for hans tanker om dette liv, og et grundlag for hans handlinger. Den er selve grundlaget for opbygningen af menneskets personlighed. Som et resultat, så er enhver sag relateret til 'Aqidah af allerstørste vigtighed.

Aspekter af Islam

Det er velkendt, og accepteret af alle muslimer, at Islams grundlæggende lovgivningskilder, er *Qur'anen* og *Sunnah*. Et detaljeret studie af disse tekster afslører to primære aspekter af Islam:

- **De informative tekster:** Emner relateret til 'Aqidah eller *Iman* - Erkendelsen af Dommens Dag, Englenes eksistens, at Muhammad ﷺ er Allahs ﷻ sidste Profet og Sendebud, osv.
- **De lovgivende tekster:** Emner relateret til handlinger - Bønnen, Fasten, *Jihad*, Ægteskab, osv.

De Informative tekster

Forskellen på disse to aspekter er meget tydelig, når man undersøger såvel *Ayaat* i *Qur'anen*, som *Abadith*. Eksempelvis informerede Allah ﷻ os om 'Eesas ﷺ mirakuløse fødsel, at han talte, mens han stadig var i krybben, og om andre mirakler, som han blev skænket. *Ayaat*, der fremlægger disse idéer, indeholder ikke nogen ordre om (fysisk) handling. Men erkendelsen af disse *Ayaat*, er obligatorisk. Disse *Ayaat* etablerer visse basale opfattelser i vores *Iman*, eksempelvis det faktum, at 'Eesa ﷺ var et Sendebud fra Allah ﷻ, at han var bakket op af mirakler, at hans folk fornægtede ham. Allah ﷻ fortalte os ligeledes om hulens folk i *Surat ul-Kahf*, om Ibrahims ﷺ kamp med sin stamme, og om Adams ﷺ skabelse; og mange *Abadith* beskriver mirakler, Profeten Muhammad ﷺ blev skænket. Alt det er emner, som udelukkende er relateret til selve *Iman* (erkendelsen) og de indeholder ikke nogen ordre om udførelsen af en handling. Men enhver, som ikke erkender disse idéer, betragtes som *Kafir* (ikke-muslim).

Erkendelse (Iman) af den Absolut Bekræftede Tekst

Et eksempel er Profetens ﷺ 'Natterejse (*Isra*) fra Makkah til Jerusalem (*Al-Quds*)'.

Allah ﷻ siger:

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾

"Ophøjet er Han, som transporterede Sin tjener om natten fra den ukrænkelige moské (i Makkah), til den fjerne moské (i Jerusalem) - hvis omgivelser Vi velsignede." [MOQ al-Isra 17:1]

At Profeten ﷺ foretog natterejsen, er absolut bekræftet; men om han foretog rejsen kropsligt og sjæleligt, eller kun sjæleligt, er spekulativt (*zhanni*). Det er ikke påkrævet, at vi ved, hvorledes han ﷺ foretog rejsen, fordi det nævnes ikke i nogen absolut bekræftet tekst, og dem der indleder en diskussion om det, ender i

uvished og unødvendig forvirring og kompleksitet, uden at nå frem til en bekræftelse på en sandhed, eller ro i hjertet. Punkterne i vores 'Aqidah etableres af et absolut bevis med absolut mening. Og Natterejsen bevises af et absolut bevis, dvs. af *Qur'anen*, med absolut mening, men hvordan Profetens ﷺ rejse foregik, er spekulativt, og det former derfor ikke et punkt i verdensanskuelsen ('Aqidah).

De Legislative Tekster

Desuden er der andre tekster, som er relateret til handlinger.

Eksempelvis siger Allah ﷻ:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾

"Oprethold Bønnen (*Salah*), og giv *Zakah*." [MOQ al-Baqarah 2:110]

Og:

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى﴾

"Og kom ikke i nærheden af *Zina* (utroskab eller hor)." [MOQ al-Isra 17:32]

Og:

﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾

"Styr iblandt dem med alt hvad Allah har åbenbaret." [MOQ al-Maidah 5:48]

Alle disse *Ayaat* vedrører de handlinger, som Allah ﷻ enten befalede, eller forbød os at udføre. Men de indeholder ikke sager relateret til selve 'Aqidah, selvom det at benægte dem, eller reglen indeholdt i dem, bliver betragtet som *Kufr*, fordi det så er ensbetydende med, at man benægter *Qur'anen*. Men at man ikke overholder reglerne, tager ikke en person ud af Islam. Derimod gør det personen til en synder, som kan blive straffet, eller tilgivet af Allah ﷻ. Altså er der en klar adskillelse, endda også i teksten, imellem emner relateret til selve 'Aqidah og de emner, som er relateret til vores handlinger. Dette er ikke en hypotetisk adskillelse, fordi den har en stor praktisk relevans. Som fremvist tidligere er reglerne relateret til 'Aqidah tydeligvis forskellige fra dem, der er relateret til vores handlinger. Fornægtelsen af ethvert punkt i 'Aqidah medfører, at personen frafalder, og henrettes derfor af staten, hvis han eller hun ikke vil angre (dvs. lave *Tawbah*). Men hvis man angre, så er der en straf. På den anden side, hvis man enten forlader pligter eller begår *Haram*, henrettes man ikke nødvendigvis; derimod får man den straf, som svarer til forbrydelsen - 100 piskeslag for hor, og 80 piskeslag for falsk vidnesbyrd imod en kvindes ære, eller fængsling, osv. At personen angre i sager relateret til handlingerne, afværger ikke, at den legale afstraffelse i dette liv bliver udført. Selv i tilfælde, hvor visse forbrydelser straffes med døden, så betragtes personen for at være død som muslim i modsætning til den frafaldne der betragtes som en *Kafir*. Man vil lave *Janazah* for muslimer men ikke ikke for den frafaldne *Kafir*.

Adskillelsen er også vigtig på Dommens Dag. På Dommens Dag vil Allah ﷻ ikke kigge på handlingerne hos dem der ikke har den islamiske 'Aqidah. Deres handlinger vil være ligesom et fatamorgana, som Allah ﷻ beskrev det i *Surat al-Nur*. Det er kun gældende for folk, der ikke er muslimer, (dvs. som ikke erkendte 'Aqidah punkterne). Men de folk, som var muslimer men begik synder, vil måske blive straffet af Allah ﷻ

for de synder, som de begik, men vil dog i sidste ende indtræde *al-Jannah* (Paradiset).

Følgelig skal det stå klart at Islam består af to adskilte, og dog relaterede, aspekter; *'Aqidah* og handlinger. De er adskilte, fordi de bærer forskellig vægt i dette liv, og på Dommens Dag. Og de er relateret, på grund af det faktum, at handlingerne skal være baseret på *'Aqidah*. At afholde sig fra svinekød, fordi det er usundt, bærer ingen vægt på Dommens Dag. Men at lade være med at spise det, fordi Allah ﷻ forbød det, gør. Desuden så tjener vores handlinger som et (synligt) vidne på, om end vi virkelig har erkendt den Islamiske *'Aqidah*. Hvis en person hævdede at erkende Islam, men ikke bedte, fastede, eller gav almisse (*Zakah*), hvor oprigtig kan vedkommende så være i sin påstand? Når forskellen på *'Aqidah* og handlinger er blevet fremlagt, så opstår spørgsmålet, om ikke der er en forskel på, hvorledes man adopterer idéerne, relateret til disse to aspekter i Islam. Her er vi, udfra et juridisk perspektiv, nød til at forklare baggrunden for *'Aqidah*, *Abkam Shar'iyah*, naturen af deres forhold, og kilderne til disse.

Definitionen af *'Aqidah*

Ordet *'Aqidah* er et arabisk ord, udledt af ordet *'Aqada*, som sprogligt betyder, ”At binde ting sammen på en meget solid måde”. Nogle folk påstår, termen *'Aqidah* ikke er en term fra *Qur'anen*, og at den ikke blev anvendt på Profetens ﷺ tid. Selvom det samme ord ikke er anvendt i *Qur'anen*, så anvendes ordet *'Uqud*, som er et udledt ord fra det grundlæggende verbum *'Aqada*, som findes i *Qur'anen*. Allah ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾

”Åh I Troende! Overhold jeres *'Uqud* (kontrakter).” [MOQ Al-Maidah 5:1]

Ordet *'Uqud* (flertallet af *'Aqad*) betyder en kontrakt imellem to mennesker der har forbundet dem i deres transaktion. Ligeledes binder, og kæder *'Aqidah* ting sammen. Ordets anvendelse som en islamisk term, blev ikke kritiseret af nogen velkendt eller berømt retslærd. Og dette er fordi den metaforiske definition af *'Aqidah* er, ”Det hjertet er bundet om”. Altså, som en juridisk term så accepteres ordet *'Aqidah* til at betyde de idéer, som et individ adopterer, med en solid og resolut overbevisning om dem, på basis af et afgørende bevis.

Der findes ikke noget tilsvarende dansk ord, som kan give en passende mening. For *'Aqidah* kan slet ikke oversættes til 'tro', idet ordet 'tro' ikke giver nogen antydning om graden af vished i denne tro. Så det betyder bare accept, med eller uden bevisførelse. Udover den absolutte overbevisning om en bestemt idé, er det tilladt for en Muslim at adoptere andre idéer, som blev bevist uden det absolut bekræftede bevis. Disse idéer kan dog ikke betragtes for at være en del af selve *'Aqidah* eller *Iman*. Derimod vil en person betragte sig selv for at have *Tasdiq* på dem. *Tasdiq* vil sige at acceptere information som sand, dog uden at bekræfte det som absolut sandt, eller som en del af *'Aqidah*. Altså er der to niveauer; *Tasdiq* og *Iman*. *Iman* ligesom *'Aqidah*, og beskrives nogle gange som *Tasdiq al-Jazim* (den konkrete og absolutte erkendelse).

Definitionen af en *Hukm Shar'i*

Definitionen af den shariamæssige dom (*Hukm Shar'i*) er:

حَطَابُ الشَّارِعِ مُتَعَلِّقٌ بِأَفْعَالِ النَّاسِ

”Lovgiverens tale relateret til folkets handlinger.” [Se *Irshad al-Fuhul*, forfattet af *Imam Al-Shawkani*, s. 6]

Ud fra selve definitionen, er det klart, at *Hukm Shar'i* er adskilt fra selve *'Aqidah*, fordi *'Aqidah* behandler ikke vores handlinger. Derimod behandler den vores verdensanskuelse og tænkning. Ligeledes defineres *Fiqh* (Juraen), som det, ”at have viden om de praktiske (islamiske) regler (*al-Masail al-'Amaliyyah*), som er udledt fra de detaljerede beviser.” Ordet *al-'Amaliyyah* er påført termen, for at fremhæve det faktum, at *Abkam* er relateret til vores *A'maal*, dvs. til vores handlinger. Med andre ord, noget der ikke er relateret til folkets handlinger, kan ikke betragtes som en del af *Fiqh*. Derfor kaldes de *Ayaat*, som behandler vores handlinger, for *Ayaat al-Abkam*.

Skønt *'Aqidah* og *Hukm Shar'i*, er blevet fremvist som to forskellige idéer, betyder det ikke nødvendigvis at der ikke er noget forhold imellem dem. Derimod er forståelsen af dette forholds natur, meget essentiel for forståelsen af Islam på en omfattende og struktureret måde. Så *'Aqidah* og *Hukm Shar'i*, er relateret til hinanden på følgende måder:

Abkam Shar'iyyah udledes fra den islamiske *'Aqidah*. Og meningen med dette forhold er, at det ikke tillader muslimeren at adoptere regler, indenfor hans handlinger som ikke er forbundet til hans erkendelse af Allah ﷻ som Lovgiver. Forbindelsen imellem *Abkam* og *'Aqidah* sker på basis af det *Dalil*, hvormed reglen etableres. Hvis der ikke er nogen *Ayah* eller *Hadeeth* til at bakke en bestemt regel op så skal reglen afvises. Hvis der ikke var noget forhold imellem *Abkam* og *'Aqidah*, så ville man ikke have noget problem med at adoptere en regel uden et *Dalil*. Eftersom de to er forbundet, kan ingen *Hukm* betragtes som islamisk, uden et *Dalil*, og enhver *Hukm*, som ikke er baseret på et *Dalil* fra *Qur'anen* eller *Sunnah*, anses ikke for at være islamisk. Så simpelt og utvetydigt er det.

Menneskets personlighed er således, at den *'Aqidah* han adopterer, vil orientere ham henimod udførelsen af nogle specifikke handlinger i hans liv. Så det er ukorrekt at antage, at en persons idéer ikke har nogen indvirkning på personens adfærd. Eksempelvis hvis et individ anser en bestemt føde for at have en dårlig smag, så kan man forvente, at han vil forsøge at undgå denne føde, forudsat at der ikke er andre emner forbundet til denne handling. Så hans adfærd overfor denne føde, formes af den idé, han har om den. Ligeledes vil de idéer, som individet har om livets karakter og betydning, være primære determinanter for et individs livsførelse. Og dette er naturen af den anden type af forhold imellem *'Aqidah* og *Hukm Shar'i*. Denne *'Aqidah* vil derfor producere en motivation i individet til at overholde en *Hukm Shar'i* fordi den jo informerer ham, at hvis han gør det, vil han modtage belønning fra sin Skaber, og dermed afværge Hans straf. At opfatte *Hukm Shar'i* som noget, der er helt adskilt fra *'Aqidah*, vil ikke producere den ønskede påvirkning i livet. Så det er *'Aqidah*, som etablerer alle de andre regler og idéer på en produktiv måde, og skaber en regelmæssighed iblandt dem.

Ud fra denne forståelse af naturen af *'Aqidah* og *Hukm Shar'i*, bliver det tydeligt, at det er ligeså skadeligt, hvis man formoder at *'Aqidah* og en *Hukm Shar'i* er det samme, som hvis man tror, der ikke findes nogen forbindelse imellem dem.

Den korrekte fremgang er altså at man erkender forskellen især på grund af dens praktiske nødvendighed og opfatter og vedligeholder forholdet imellem dem, så man ikke underminerer hele Islams Budskab.